

תמיהות וישובים

תמי' בדבריו הפני יהושע ובס' גור ארי' יהודה

בפני יהושע בבבא קמא ברף צ"ב בד"ה בגמרא, מי גרם לראובן שיוודה יהודה, וכתב שם רבמעשה דיהודה ותמר לא נאסרה משום כלתו לפי שמיאנה בער ואונן והו"ל כמפותה בעלמא ולמאן דאסר באנוסת בנו כ"ש באנוסת ומפותת אביו ע"ש היטב. וחידוש לי דבריו הקדושים דיש מחלוקת רק באנוסת אביו, אבל באנוסת בנו ליכא למ"ד דאסר ומותרת ודאי, עיין ביבמות דף צ"ז ורף ד' ובברכות דף כ"א.

* * *

בספר גור ארי' יהודה מבנו של הגאון האדיר ר' מנחם זעמבא הי"ד בקונטרס שו"ת כסי' ז' וח' מפלפל שמה הגאון שר התורה רמ"ז אם בספק מצוה הנשאר גם אחר העשי' ספק אם נפטר מידי חיובו, אם חייב, וכתשובה ההוא מראה נפלאות ראיות עצומות. וחידוש לי שלא הביא כנראה שיש מחלוקת בזה שתי שיטות ברש"י בפסחים דף ס"ה ע"א בד"ה ומנא ידע שכתב שם בזה"ל, ומנא ידע ר"י אם נתקבל בכלי והא חששא בעלמא הוא דקאמר שאם ישפך רמז וכיון דלתקוני ספיקי אתא היכא מיתקני בהכי שמא לא נתקבל [מבואר מדבריו רש"י שלא נוכל לתקן את החשש מחמת שהספק עדיין ישאר], ואח"כ בד"ה כהנים זרזיון הן, הביא לישנא אחרינא שמא לא נתקבל ונמצא זורק דם פסול, הרי דהחשש הוא שמא זורק דם פסול. ואמרתי זאת להגאון הנ"ל, וגם מדבריו התוס' שם אם אסור לזרוק מדם התמצית, והגאון הנ"ל השיב לי שהיא ראי' צודקת.

פנחס הירשפרונג

ראש ועד הרבנים דמאנטרעאל

קאנארע יע"א

ישוב לדברי הגאון מוהרי"ש הלוי נ"ז אבד"ק לבוב זצ"ל

ע"ד הקושיא שהק' חכם אחד בכרם שלמה דהאי שתא, קונטרס ג' עמוד נ"ג, על דברי הגרי"ש ז"ל בס' דברי שאול – עדות ביהוסף שתמה על הפרה"מ להרמב"ם ז"ל בפ"ק דמס' חולין שכ' דהשוחט בשבת במזיד הוי שחיטת מומר, דיקשה קושית הש"ס דפסחים ע"ג מה תיקן, ואין לומר להוציא מידי אבמה"ח דהא אם נימא דנעשה מומר א"כ לא הוציא מידי אבמה"ח עכ"ר וע"ז תמה חכם הנ"ל דמה בכך דאין השחיטה כשירה הרי אכתי לא הוי אבמה"ח והניח בצע"ג. והנלענ"ד רכוונתו עפי"ד התוס' במס' שבת ק"ו ע"א ד"ה חוץ שכ' שם דמלאכה דלא הוי תיקון גמור כגון שחיטה דבאמת קלקולו יתר על תקונו דבחיי' עומדת לג' דברים, רק דמ"מ חשיב מלאכת שבת דישנו תיקון פורתא עכ"פ (כמ"ש התוס')